

[Brixtofte]

sionistens formue i virkeligheden konfiskeret. Ikke alene betales der skat af renterne; der mistes også pensionstillæg og det endda to gange: første gang fordi renterne i sig selv fører til nedslag i pensionen, anden gang fordi det fiktive formuetillæg fører til nedslag i pensionen. Jeg har regnet ud, at beskatningsprocenten for sådanne pensionister bliver mindst 76, hvilket er højere end på det højeste progressionstrin inden for skattelovgivningen. Med andre ord er der ingen i Danmark, der nu bliver så hårdt beskattet som netop pensionisten i eget hus med den lille bitte opsparing. En anden folkepensionistfamilie kan sidde med højere indtægt og mange flere kontanter i formue i en god lejlighed til en lav husleje uden at miste noget som helst.

Jeg spørger ministeren, og jeg spørger forligspartierne: er det retfærdighed? Venstre siger nej.

Et andet eksempel er den selvstændigt erhvervsdrivende, hvis virksomhed kører dårligt, og hvis indtægt derfor er lille. Formuen kan sagtens være 1 mill. kr. i erhvervsvirksomheden, uden at man har nogen jordisk chance for ved salg at opnå det beløb i kontanter, specielt ikke når særlig indkomstskat også skal betales. Denne familie vil miste alle tilskud, medens en anden familie med langt højere indtægt og med f. eks. 340.000 kr. i obligationer i en lejet bolig ikke mister noget.

Er det retfærdighed? Nej, ikke efter venstres opfattelse.

Et tredje eksempel er lønmodtagerfamilien i egen bolig. Igennem stor sparsommelighed og flid er gælden slidt ned, og det er sket på bekostning af møbler, indbo og alt andet, der er gammelt og udslidt. Denne sparsommelighed belønnes med, at børnetilskuddene ryger. Til gengæld sker der ikke noget for naboen, der har sørget for at stifte mere gæld til at købe dyre nye møbler, flotte malerier, swimmingpool i haven osv. Denne familie med et ekstravagant forbrug rammes ikke, medens den sparsommelige lønmodtagerfamilie rammes.

Er det retfærdigt? Nej, ikke efter venstres opfattelse.

Sådan kan man blive ved med at nævne virkelige eksempler fra virkelighedens verden i stedet for de eksempler fra socialministerens skrivebord, som TV viste forleden. Det kan være, at nogle få rammes retfærdigt,

men jeg kan også love for, at næsten alle, der rammes, bliver uretfærdigt behandlet.

Det er muligt, at det er socialministerens hensigt. Det er muligt, at vor skatteminister, hr. Hjortnæs, har givet op i sit felttog mod ejerboligen og selvstændigt erhvervsdrivende. Vel, socialministeren klarer sagerne. Det er muligt, at dette forslag er et bevidst felttog mod ejerboligerne, mod de sparsommelige pensionister, mod selvpensionister og mod de selvstændigt erhvervsdrivende, men jeg kan ikke tro, at dette felttog har forligspartiernes accept. Jeg vil hellere læne mig til den teori, at det fra forligspartiernes side er helt utilsigtet, at socialindkomstbegrebet i virkeligheden skal opfattes som en forkortelse for »socialistisk indkomstbegreb«. Derfor bør forligspartierne nu udvise styrke til at forhindre, at forslaget bliver gennemført på denne side af sommerferien. Det ville være fuldstændig usagligt såvel fordelingspolitisk som administrativt. Det glæder mig at se, at stort set hele pressen bakker dette synspunkt op. Hvis forslaget skal trumfes igennem på få uger, bliver det en skandale, og folketinget vil være nødt til at rette på loven utallige gange senere.

Der hviler et stort ansvar på de små forligspartier. Venstre vil advare CD, kristeligt folkeparti og de radikale imod at sikre, at dette forslag jaskes igennem i folketinget. Regeringen kan umuligt have fortalt forligspartierne, hvordan dette forslag virkelig virker. Derfor har forligspartierne mange saglige begrundelser for sammen med venstre og andre partier at forlange, at gennemførelsen af forslaget udsættes.

Agnete Laustsen (KF):

Selv om forslaget til lov om socialindkomst kun er på 9 paragraffer, indeholder det en radikal omlægning af hele fordelings-systemet for sociale ydelser. Den skattepligtige indkomst, som er det nugældende beregningsgrundlag, har på mange områder vist sig at medføre ganske urimelige konsekvenser, og det konservative folkeparti er derfor positivt indstillet over for muligheden for at nå frem til, hvad ministeren kalder større retfærdighed.

Nu er dette begreb af temmelig subjektiv karakter, og en gennemgang af lovforslaget viser også tydeligt, at socialdemokratisk og konservativ retfærdighed ligger temmelig langt fra hinanden. En af grundene er for-